

GERBIAMI LDS NARIAI,

**Su liūdesiu pranešame, kad rugsėjo 7 dienos vakarą mirė viena iškiliausių mūsų laikmečio meninio
stiklo bei vitražo dailininkių,**

monumentalistė, Lietuvos dailininkų sąjungos narė IRENA LIPIENĖ

(1939 12 25 – 2016.09.07)

Dailininkė Irena Lipienė gimė 1939 m. gruodžio 25 d. Alytuje. 1965 m. baigė Lietuvos dailės institutą (dabar Vilniaus dailės akademija) ir įgijo vitražo dailininkės specialybę. 1965–66 m. dirbo dailininke Statybos ministerijos projektavimo biure Vilniuje. Nuo 1967 m. dalyvavo parodose, pelnė aukščiausius apdovanojimus.

1966–1985 m. dėl vyro ligos gyveno Taškente. 1966–1974 m. dėstė A. Ostrovskio teatro ir dailės institute, dirbo dailės kombinate. Kaip savo atsiminimuose rašo dailininkė, tuo metu po žemės drebėjimo Taškente jai, kaip vitražo dailininkei, atsivėrė grandiozinės galimybės realizuoti savo sumanymus, kurie buvo sudėtingi ne tik meniniu, bet ir techniniu požiūriu. I. Lipienė sukūrė bei apipavidalino itin sudėtingos technikos vitražais tris Taškento metro stotis ir televizijos bokštą. Taip pat būtina išskirti dailininkės sukurtą unikalų, 113 kv. m. apimties vitražą "Gėlės ir lapai", esantį Uzbekijos vyriausybės rezidencijoje bei kitą - įspūdingą keturių dalių kompoziciją iš stiklo ir metalo labai specifiniame objekte - helio komplekse "Saulė", esančiame Tian Šanio priekalnėse.

1984 m. I. Lipienė grįžo į Vilnių. 1985–1995 m. dirbo Lietuvos dailininkų sąjungoje ir tęsė savo kūrybinį darbą. Dailininkė sukūrė didelės apimties darbą iš stiklo ir metalo dabartiniams Seimo rūmams, išskirtines erdvines kompozicijas ir šviestuvus didžiųjų Lietuvos miestų kavinių, viešbučių interjerams. Iš viso interjerams sukūrė daugiau, kaip 100 vitražų ir erdvinių kompozicijų. Kūriniai monumentalūs, originalių dekoratyvių formų, novatoriškos stiklo plastikos, su išradingais, subtiliais šviesos efektais, pasižymintys erdvinių kompozicijų ir architektūros darna.

Dailininkė Irena Lipienė taip pat sukūrė daugybę parodinių bei kamerinių įtaigių, aukščiausio meninio lygio stiklo bei vitražo kūrinių.

Pažymėtina, kad nepaisant to, kad I. Lipienė gyveno sudėtingu istoriniu laikotarpiu ir daug kūrinių įgyvendino Vidurio Azijos šalyse, dailininkė kūrė tik apolitiškas vitražo kompozicijas ir visuomet pažymėdavo esanti dailininkė iš Lietuvos, taip garbingai reprezentuodama mūsų valstybę.

Nuo 1970 m. I. Lipienė buvusi Uzbekijos dailininkų sąjungos narė, 1990 m. buvo pervesta į Lietuvos dailininkų sąjungą. Dailininkė daugybę metų altruistiškai visuomeniniams pagrindais dirbo Lietuvos kultūrai, rūpinosi kūrinių išsaugojimu viešose erdvėse, drąsiai pasisakydavo įvairiais kultūros politikos klausimais. Iki pat 2016 m. I. Lipienė ne vienerius metus vadovavusi LDS Monumentaliosios dailės sekcijai aktyviai rengė įvairias vitražo ir stiklo menininkų parodas Lietuvoje bei užsienio šalyse.

Už savo kūrybą Irena Lipienė pelnė daugybę apdovanojimų. Vieni svarbiausių: 1984 m. visa-sąjunginė Ministrų tarybos premija už Druskininkų gydyklos (šiuo metu Druskininkų vandens parkas) apipavidalinimą – erdvinių kūrinių ciklą "Gintaro simfonija"; 1987 m. visa-sąjunginis I-ojo laipsnio diplomą už 4 stiklo kompozicijas "Saulė" Tian Šanio pakalnėje; 1988 m. visa-sąjunginis architektų sąjungos medalis už geriausią metų darbų ciklą ("Saulė", "Planetų paradas"; "Paukščių takas", "Mėnulis"); 1989 m. Uzbekijos Respublikos nusipelnusios meno veikėjos vardas.

Dailininkė Irena Lipienė kaip viena talentingiausių meninio stiklo bei vitražo meno dailininkų neabejotinai įrašė savo vardą į Lietuvos dailės istoriją.

Lietuvos dailininkų sąjungos vardu reiškiame nuoširdžią užuojautą velionės giminaičiams, kolegoms bei visiems pažinojusiems dailininkę.